

РЕШЕНИЕ

№ 2831

гр. С., 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. П. Г.А

при участието на секретаря Д. ИВ. ГР.
като разгледа докладваното от С. П. Г.А Административно наказателно дело № 20221110206561 по описа за 2022 година

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Б.Б.” ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „ОК.“, бл.-----, представлявано от ПЛ.ПР.СТ., чрез адв. Л. Г. от САК срещу наказателно постановление (НП) № 23-2200116/08.04.2021 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда ” (Д „ИТ”) – С. област, с което е наложено на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда (КТ), във вр. чл.414, ал.3 от КТ имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. за административно нарушение на чл.61, ал.1, във вр. с чл.63, ал.1 от КТ.

С жалбата се моли за прогласяване на нищожност на наказателното постановление, както и се твърди, че същото разгледано по същество е незаконосъобразно, поради което респективно да бъде отменено. Излагат се съображения за това, че извършилото проверка длъжностно лице и в последствие издалия наказателното постановление не са имали изискуемата от закона териториална компетентност, като се позовава на Устройствения правилник на ИА „ГИТ“.

За дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се явява процесуален представител, който поддържа жалбата и по същество пледира за уважаване на жалбата по съображенията, които са изложени в нея, като НП бъде отменено като незаконосъобразно на основание чл.164, ал.1 от АПК,

доколкото акта е издаден от териториално некомпетентен орган. Не се претендират разноси.

За въззиваемата страна се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и твърди, че както в жалбата, така и в пледоарията на процесуалния представител на жалбоподателя не се оспорва нарушението по същество, както и не се твърди, че нарушението не е извършено, а само, че няма компетентност, но компетентността е уредена в чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник, като същата касае общата компетентност, както материална така и териториална, поради което се моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и за потвърждаване на НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

Била извършена проверка на 10.03.2022 г. около 13:00 часа на строителен обект, който се изпълнявал от „Б.Б.“ ЕООД, находящ се в с. Бистрица от инспектори при Дирекция „Инспекция по труда” - С. област по спазване на трудовото законодателство. Сред проверяващите била и св.К.. Проверяващите са установили, че лицето Й.АН.ВР. полага труд в обекта, като връзва арматура за изграждане на стоманенобетонен пояс на кота +7,17 м. Като същият попълнил собственоръчна декларация, в която е посочил, че работи от 10.03.2022 г. като арматурист от 08:00 часа до 15:00 часа, с почивни дни събота и неделя, като е посочил, че няма сключен писмен трудов договор. Приложена е декларацията, попълнена от лицето ВР. на 10.03.2022 г. в 13:10 часа. Приложена е идентификационна карта за дружеството. Връчена е призовка по време на проверката в обекта на основание чл.45, ал.1 от АПК за явяване на 16.03.2022 г. в 10:00 часа на законен или упълномощен представител на дружеството в Д „ИТ“ СО и представи посочените в призовката документи, необходими за извършване на проверката.

По време на проверката по документи в инспекцията по труда е бил представен трудов договор №91/10.03.2022 г. между „Б.Б.“ ЕООД и Й.АН.ВР., с ЕГН *****, считано от 10.03.2022 г. при 8 часов работен ден, със срок за изпитване в размер на 1 месец и основно трудово възнаграждение в размер на 650 лв., с отбелязване, че му е връчен на 10.03.2022 г. Приложена е и длъжностна характеристика за длъжност „общ

работник строителство сгради“ връчена на ВР. на 10.03.2022 г. Приложена е и служебна бележка №91/10.03.2022 г. за проведен начален инструктаж на Й.АН.ВР. от ПЛ.СТ. – управител на 10.03.2022 г. Описани са по списък предоставените на работника ВР. работни дрехи и предпазна каска, които са му предоставени на 10.03.2022 г. Депозирани са писмени сведения от управителя на дружеството на 16.03.2022 г. за установените от проверяващите лица на строителния обект ВР., В. и ИВ..

Установява се от договор от 02.07.2021 г. за строително-монтажни работи (СМР), че възложител на строителен обект „еднофамилна двуетажна жилищна сграда със ЗП 174, 63 кв. м. и РЗП 485, 10 кв. фаза груб строеж“ е ИВ. и ЮЛ.К., а изпълнител е „Б.Б.“ ЕООД.

Съставен бил протокол № ПР 2208160 на 16.03.2022 г. за извършената проверка, в който било вписано сред констатираните нарушения и горното.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №23-2200116 на 16.03.2022 г. от Ц. ИВ. К. – гл. инспектор при Д „ИТ“- С. област за нарушение на чл.61, ал.1, във вр. с чл.63, ал.1 от КТ. Актът е връчен срещу подпис на Пл. СТ. на 16.03.2022 г., т.е. в деня на съставянето му.

Въз основа на АУАН на 08.04.2018 г. е издадено обжалваното наказателно постановление от директора на Дирекция „ИТ“- С. област, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. чл.414, ал.3 от КТ е наложено имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. за административно нарушение на чл.61, ал.1 от КТ.

Приложени са Заповед за оправомощаване №3-0058/11.02.2014 г. на директорите на Д „ИТ“, както и за разширяване на териториален обхват Заповед №3-0025/08.01.2019 г., Заповед №3-0057/14.01.2022 г. и Заповед №3-0024/08.01.2019 г. всичките на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от гласните - показанията на разпитания в хода на производството свидетел К., които са пълни и непротиворечиви.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима**, като подадена в срок (НП е връчено на 29.04.2022 г.

на управителя и жалбата е подадена на 12.05.2022 г. видно от пощенското клеймо) и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **основателна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 23-2200116/16.03.2022 г. на Директора на Д „ИТ” СО при изпълнение на функцията си за преценка на законосъобразността на административно-наказателната процедура и във връзка с изложените от жалбоподателя съображения, като разгледа АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, с изискванията на ЗАНН, указващите задължителните реквизити на тези актове и редът за съставянето им, намира следното:

Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването му на работа.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че е налице нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

За да е съставомерно нарушението по тази разпоредба, е необходимо да са изпълнени следните признаци, отнасящи се до обективната и субективната страна на деянието: на първо място, от обективна страна, изпълнителното деяние се изразява в бездействие – несклучване на трудов договор преди постъпването на работа на работника и/или служителя; необходимо е и наличието на друг обективен признак - наличие на възникнало трудово правоотношение, преди сключването на трудов договор.

Субектът на нарушението е лицето - работодател, в случая лицето, което формира и реализира волята на едноличният търговец.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че жалбоподателят е този, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в КТ изисквания за работодател (по см. на § 1, т.1 от ДР на КТ). Като в процесния случай работодателят „Б.Б.“ ЕООД е този, който е нарушил разпоредбите, които са визирани в чл.61, ал.1 от КТ. Установява се от събраните по делото доказателства, че с Й.АН.ВР. не е бил сключен трудов договор преди постъпването му на работа. Видно и от самото отбелязване в собственоръчно попълнената от него декларация е, че той е започнал да полага труд като арматурист на строителен обект, на който

дружеството-жалбоподател е изпълнител на СМР, а трудов договор с него е бил сключен след извършената от Д „ИТ“ - С. област проверка, т.е. след постъпването на ВР. на работа. В горната насока, а именно, че ВР. е полагал труд при дружеството-жалбоподател като „арматурист“ се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства, липсват данни, че лицето е имало сключен трудов договор преди постъпването му на работа, т.е. към момента, към който е била извършена проверка от Д „ИТ“ СО на 10.03.2022 г. в 13:10 часа, а напротив установи се, че е престирала труд, т.е. налице полагане на труд по трудово правоотношение между него и ЕООД-то, преди сключване в писмена форма на трудов договор.

Като следва да се посочи за яснота, че лицето, което е заварено да полага труд е с фамилно име „ВР.“, а не „ВР.“, както е посочено в АУАН, в НП и протокола за извършената проверка.

Също за пълнота следва да се посочи, че в приложения трудов договор за лицето ВР. (трудов договор №91/10.03.2022 г.) липсва изискуемия минимум от реквизити за този тип договори като трудов стаж, какъв е трудовия стаж на наетото лице, каква е полагаемата му се платена годишна отпуска и т.н.

Не е налице друг правен субект освен жалбоподателя, след преценка на събраните в хода на производството доказателства, отговорен в конкретния случай за допускане на работа на посоченото лице при нарушение разпоредбата на чл.61, ал.1 от КТ, който да носи отговорност.

Съдът счита, че правилно е квалифицирано от административнонаказващия орган административното нарушение, осъществено от жалбоподателя. Също така е наложеното административно наказание на основание чл.414, ал.3 от КТ.

Касае се за обективна безвиновна отговорност на дружеството (чл. 83 ЗАНН). Санкцията е съобразена с обстоятелствата предвидени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и това, че липсват данни за други нарушения, по влезли в сила наказателни постановления, преди това на трудовото законодателство от дружеството. Размерът на имуществената санкция предвидена в санкционната норма чл.414, ал.3 от КТ е в размер от 1500 лв. до 15000 лв. Като е приложен правилно закона, в случая чл.27, ал.2 от ЗАНН и са отчетени всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение.

Но обжалваното НП е незаконосъобразно на процесуално основание – липса на териториална компетентност на актосъставителя и издалия процесното НП длъжностно лице. Актосъставителят и издалият атакуваното НП са материално компетентни, с оглед разпоредбата на чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, но имат териториална компетентност само за територията на С. област. В Устройствения правилник Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ не е дадено правомощие на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ да определя, респективно променя териториалната компетентност на инспекторите и директорите на дирекции „Инспекция по труда“. Като съответните Заповед №3-0057/14.01.2022 г., Заповед №3-0025/08.01.2019 г. и Заповед №3-0024/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ са издадени в нарушение на чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и при неправилно приложение на чл.6, ал.2, т.14 от същия относно инспекторите и относно териториалния обхват на контролната им дейност. Като в процесния случай с оглед мястото на проверката: с. Бистрица и седалщето и адреса на управление на дружеството-жалбоподател: гр. С., неправилно е разширен обхвата на инспекторите, които са с район на действия С. област и издалия процесното НП – директор на Д „ИТ“ С. област въз основа на АУАН от териториално некомпетентен инспектор за град С.. Предвид което съставеният акт и издаденото НП са от лица, които не са териториално компетентни.

Ето защо съдът приема, че обжалваното НП не е издадено от местно компетентния административно-наказващ орган, тъй като изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ не може да делегира права, каквито устройствения правилник не му позволява за разширяване обхвата на териториалната компетентност.

С оглед изхода на производството, а именно отмяна на процесното НП, право на разноси има дружеството-жалбоподател, но такива не се претендират до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН поради което и съдът не се произнася по същите.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2200116/08.04.2021 г. на директора на Д „ИТ” – С. област, като незаконосъобразно.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- гр.С. на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____